

ÜZENET

AZ ERDÉLYI REFORMÁTUS EGYHÁZKERÜLET GYÜLEKEZETI LAPJA

XXVII. évfolyam 13. szám. 2016. július 1.

Ára 0,80 lej

Megbocsátásból, nem pletykából élni

*A vajnál simább az ő szája, pedig
szívében háborúság van. (Zsolt 55,22)*

Egy felmérés szerint a mindennapi beszédünk kétharmada pletyka. Mennyi fölös, értelmetlen információ, szóbeszéd. Egyikünk sem mondhatja el magáról, hogy ne pletykáltak volna már róla. Úgy éreztük, nem tudunk védekezni ellene, egy láthatatlan ellenfél dolgozik ellenünk. Egyfajta lelki hadműveletbe kerültünk: megviselte az életünket, zavart okozott. A végén már a kedélyállapotunkra is kihatott. A pletyka nagy rombolást tud végezni. A szívben, az emberi kapcsolatainkban, a lelkünkben, míg végül fizikai betegségbe is torkollhat. Az igében említett háborús szív, vagyis a szív, amelyben háborúság van, olyan, mint egy kitörés előtt álló vulkán. A felszínen még látszólag minden békés, de odabent már

óriási a fortyogás. Már csak idő kérdése, hogy ez a belső háborúság mikor tör ki, mikor hatol tovább a szívből.

A színészmesterség arról szól, hogy valamit hitelesen, meggyőzően eljátszik a művész. Akár a szeretetet is eljátszhatja. Akár nagy szakmai sikerekhez is vezethet a jól előadott szerep. Mi azonban nem ilyen barátokra vágyunk. Nem kiváló színészekre, hanem hiteles barátokra van szükségünk. Aki előtt megnyílhat a szívünk, a magánéletünk, az otthonunk. Aki elől a hibáinkat sem kell elhallgatnunk, mert bízhatunk, hogy segíteni akar. Pál apostol azt írja a Római levélben: a gonoszt jóval győzd meg (12,21). Lehet az jó szó vagy jó cselekedet. Legyen ez a mi lelkigondozói stratégiánk. Mit tartalmaz ez? Mindenekelőtt szeretetteljes közeledést, nem megjátszott, betanult, begyakorolt műmólyt, hanem valódi krisztusi szeretetet. Egy keresztyén szerző írja: aki a megbocsátásból él, az maga is meg tud bocsátani. Márpedig mi Krisztus megbocsátásából élünk.

Fábián Tibor

Média a családért

Szakmai tanácskozás Kárpát-medencei sajtósok számára Dálnokon

A magyarországi *Képmás* magazin és a Média a Családért Alapítvány a háromszéki Dálnokban nemrég rendhagyó találkozót szervezett újságíróknak. Az eseményen nemcsak a színes magazint mutatták be, hanem a Családbarát Médiaért díjat is, amelyet ezúttal kiterjesztettek az egész Kárpát-medence

cére. Az egykori Gál-kúriában a szervezőkön kívül erdélyi, kárpátaljai és délvidéki újságírók vettek részt.

Somogyi Botond

(Folytatása a 8. oldalon)

Reményik Sándor

Üres templomban

Így szoktam ezt, ha leszáll az alkonyat,
Az üres templomba besurranok.
Egy lélek, aki Istent látogat.
A szentek komoly arca rám ragyog.

Ha a násznép járt ma itt: feledve rég,
És mise sincs, se karinges papok,
Az oltáron két öröklámpa ég,
Az Istenemmel egyedül vagyok.

A templom üres, a lelkem tele.
Megértjük egymást, pedig nincs

szavunk,
Itt állok, szemben állok Ővele,
S nem látja senki, hogy együtt vagyunk.

Állok, térdre nem hajt a vágy hatalma,
Csak fürkészem a nagy Akaratot:
Úgyis addig állok, míg Ő akarja,
S ha nem akarja: összeroskadok.

Olyan végtelen áhítat fog el
Míntha erdőben néznék csillagot,
Ahol az örök, ős csend ünnepel, –
Pedig csupán egy templomban vagyok.

A hited megsegít

Néhány hónapja jelent meg a kolozsvári magyar Knock Out rockegyüttes legújabb albuma *Az élet egy ring* címmel. Az album szövegeit elemezgetve beszélgettünk az együttes alapítójával, Lénárd Yogi Józseffel, akinek fontos szerepet játszik az életében az Istenbe vetett hit.

– *Az új albumotok címe Az élet egy ring. Általános életérzésből született a cím, vagy személyes tapasztalatok is megerősítették ezt benned?*

– Személyes élettapasztalatok is megerősítették természetesen, hiszen az életben va-

Hover Zsolt

(Folytatása a 4. oldalon)

Tanulságos igék

A Szentlélekről (IV.)

A vigasztaló Lélek

„De amikor eljön az, aki az igazságnak Lelke, elvezet majd titeket minden igazságra... Ő engem dicsőít majd, mert az enyém-ből vesz, és kijelenti nektek.” (Jn 16,13–14)

A búcsúzás mindig nehéz dolog. Nem csoda, hogy a tanítványokat is valósággal sokkolta, amikor Jézus bejelentette, el kell válniuk. A Mester ugyanakkor bátorította is őket, mikor kijelentette, hogy nem hagyja őket árvakul, hanem elküldi nekik a Szentlelket.

Jézus olyan kifejezést használ a Lélekre, ami eddig még soha nem hangzott el: a Vigasztalóról beszél. E kifejezés sokatmondó. Jelentése: mellé állni, pártfogolni, síkra szállni. A Vigasztaló pártfogó is, az a mennyei ügyvéd, aki egy ellenséges világban tanítványai ügyét képviseli. Őt mindig el lehet hívni, hogy segítsen, támogasson, pártunkat fogja. A tanítványoknak erre nagy szükségük volt, hisz nemsokára vége lesz annak az időszaknak, amikor Jézust meg lehetett kérdezni, segítséget lehetett kérni tőle. De a tanítványok mégsem maradnak magukra, hisz a Lélek fogja őt helyettesíteni, s rá mindig számíthatnak. Ez a mi helyzetünk is ebben a világban. Jézus testileg nincs velünk, de Szentlelke által mégis közöttünk van, számíthatunk segítségére.

Jézus a Lélek újabb és újabb arcait mutatja be. Itt három munkájáról beszél: vezetés, dicsőítés, kijelentés.

Vezetés. A Lélek olyan, mint az idegenvezető a turisták számára. Az ilyen ember értékes és

szükséges. Ha ismeretlen helyen járunk, szükségünk van olyan személyre, aki a terepet jól ismeri, figyelmeztet a veszélyekre. Nos, ilyen vezető számunkra a Szentlélek. Isten gyermekei tudhatják, hogy a Lélek vezeti őket. Ha a Lélek vezet, nem kell félnünk attól, hogy eltévelyedünk. Mert ő az igazság Lelke. Ugyanis vannak hazug lelkek is, akik rossz irányba, rossz célok felé akarnak vezetni minket. Épp ezért van olyan nagy szükségünk a Lélek vezetésére, nehogy rossz irányba induljunk el.

Dicsőítés. A Lélek egyik legkedvesebb munkája Jézus dicsőítése. János nagyon szereti ezt a szót: dicsőítés. Azt jelenti, hogy a Lélek rámutat Jézusra, mint az egyedül imádandó Úrra. A Lélek Jézust állítja szemünk elé, vonzóvá, kívánatosá teszi számunkra. Vágyat ébreszt szívünkben, hogy őt kövessük, s Neki szolgáljunk.

Kijelentés. Mit jelent ez? Hogy rendkívüli kijelentésekben lesz részünk? Nem erről van szó, hanem arról, hogy a Lélek az ígét mutatja meg nekünk, az ígét teszi fontossá életünkben. Ma sokan inkább az érzésekre, tapasztalatokra, élményekre fektetik a hangsúlyt. Ezekben is van igazság, hisz ezekben is részünk lehet, de Luther mégis fontos dolgot mond el, amikor azt mondja: a Lelket mindenekelőtt és elsősorban hallgatni kell. Ahol az evangélium hangzik, ott mindig a Szentlélek van munkában. Ha a Lélek erejét meg akarjuk tapasztalni, akkor ott kell lennünk, ahol az ígét hirdetik. Minél többet hallgatjuk – akár otthoni csendesóráinkban, akár istentiszteleten –, annál bizonyosabb, hogy a Lélek munkája nyilvánvalóvá válik életünkben. Ahol az ige hangzik, ott a Lélek megdicsőíti bennünk Krisztust.

De mit hirdet nekünk a Lélek? Mindenekelőtt azt a bocsánatot, amit Isten Krisztus áldozatáért ad nekünk. Nincs olyan bűn, amire ne kaphatnánk feloldozást. Hirdeti a gyógyulást. Testi és lelki fájdalmainkkal is jöhetünk hozzá. Hirdeti a megújulást. Ahol a Lélek munkálkodik, ott valami új dolog történik: egyre hasonlóbbá leszünk Jézus ábrázatához, egyre jobban kezdünk hasonlítani Hozzá. Csak éppen engedjük, hogy munkálkodjon bennünk.

A Lélek nemcsak az eljött Megváltóra mutat, hanem arra is, aki eljövendő. Ő megjelenti nekünk a bekövetkező dolgokat. Tekintetünket a Vigasztaló a dicső jövő felé fordítja, ami Jézus váltságán alapszik, és ami az Ő di-

Jézus, a közbenjáró

Róm 8,34

Az embernek soha nem lehet elég tisztá a lelkiismerete. Sokan éppen ezért hangsúlyozzák becsületességüket, mert önmaguk sincsenek meggyőződve felőle. Lelkünkben szüntelen érzünk egy vádat vagy vádak sokaságát, amint visszatérnek.

Az ige számol e szüntelen váddal. Nem tagadja le, hanem arról győz meg minket, hogy Jézus áldozata nem volt hiábavaló. Ő feltámadott, hogy az új életben egy más minőségű szellemi életben lehessen részünk. Mennybemenetele pedig szerves része váltságművének. A „menny” a Szentírás szerint Isten lakóhelye. Láthatatlan, de valóságos hely. Így is mondhatnánk, hogy „mennyei dimenzióban van”. Ebbe a világba vitetett el Krisztus, hogy elfoglalja örökös trónját, amelyet győztes váltságával szerzett.

Ő azonban mégsem ül tétlenül, hanem szüntelenül imádkozik értünk. Váltságának földi harcosaiként mi még itt vívjuk harcunkat a gonoszság erőivel. De ő folyamatosan segít nekünk, hogy győzni tudjunk.

Horváth Loránd

cső eljövételével teljesedik be. Mit jelent ez a gyakorlatban? Mindent pontosan tudni fogunk a jövődőről? Minden részletet megismerhetünk? Nem, mert az olyan keresztyének, akik úgy gondolták, hogy ők mindent pontosan tudnak a jövődől, sok zavart és kárt okoztak az egyház életében. Jézus nem erre gondolt, amikor azt ígérte, hogy a Lélek kijelenti majd a bekövetkező dolgokat. Gondolhatunk itt a bibliai kijelentésekre is, amiket például Péter az új ég és új föld valóságáról mond el az ő második levelében, vagy arra, amit Pál az első korinthusi levélben mond el a halottak feltámasztásáról, vagy a thesszalonikabeliekhez írott levelében a gyülekezet elragadtatásáról. Nagyon értékes az, amit Pál a római levélben Izrael jövődőről és megtartásáról mond el. De talán a legcsodálatosabb az, amit János apostol látott a pártmoszi magányában a világtörténelem és az üdvtörténelem alakulásáról.

A kijelentett dolgok nem egyszerűek, nem érthetőek könnyen, és vannak benne olyan dolgok, amiket nem tudunk megérteni. Olyan képek és titokzatos kijelentések is, amiket nem tudunk megfejteni. Isten ugyanis úgy rendelkezett, hogy nem tudhatunk mindent pontosan a jövődőről, mert a jövődől az ő kezében van. Jobb nekünk bizonyos dolgokat nem tudni, ez is alázatban és váradalomban tart minket.

De akiben a Lélek munkálkodik, az mégis egyre többet ért meg e dolgokból, és az Kálvin szava szerint cselekszik, aki szerint: ne arról filozófáljunk, hogy milyen lesz majd a mennyben, hanem járjunk azon az úton, ami a mennybe vezet, és ott majd mindent meg fogunk tudni. Mi nem ismerjük pontosan a jövődőt, de egyet tudunk, és ez nekünk elég: a jövő a mindenható Isten kezében van. Nekünk elég azt tudni, hogy mi az ő egyházának élő tagjai vagyunk, amelyen a pokol kapui sem vehetnek diadalt. Ennél nagyobb vigasztalásra nincs szükségünk.

Lőrincz István

Kórházlelkészek Erdélyben

Kolozsvár

Buzogány Emese, Megyei Sürgősségi Klinika
Elérhetőség: e-mail: buzoganyemese@gmail.com,
tel.: 0740-368663

Balogh Gyöngyi, Onkológia
Elérhetőség: e-mail: gybalogh@gmail.com,
tel.: 0740-295770

Brassó

Magyar János, Megyei Kórház
Elérhetőség: e-mail: magyarjanoan@yahoo.com,
tel.: 0721-564553

Marosvásárhely

Lakatos Gabriella, Megyei Kórház
Elérhetőség: e-mail: lakatos.gabriella@gmail.com,
tel.: 0746-091941

Korodi Csaba, Megyei Kórház
Elérhetőség: e-mail: csabakorodi62@gmail.com,
tel.: 0723-331317

Szászrégen

Szép Ildikó, Városi Kórház
Elérhetőség: e-mail: szep.eduard@yahoo.com,
tel.: 0726-529977

Bánffyújváros

Lukács Margit, Városi Kórház
Elérhetőség: e-mail: lukacsmanyika@yahoo.com,
tel.: 0724-056691

Sepsiszentgyörgy

Orbán Edit, Megyei Kórház
Elérhetőség: e-mail: edit.orban@yahoo.ca,
tel.: 0729-807973

Miért szoktunk hazudni?

Bár mindnyájunknak megtanították annak idején, hogy hazudni nem szabad, mégis az a helyzet, elég sokszor gondolkodás nélkül mondunk olyasmit embertársainknak, ami egyszerűen nem felel meg a valóságnak. Hogy miért, mikor és kik érintettek jobban a valóságépítő helyzetben, azt vizsgálta egy virginiai egyetem pszichológus csoportja.

A vizsgálatba bevont férfiak és nők hosszabb időn keresztül naplót vezettek hazugságaikról. A kísérlet végén ők maguk lepődtek meg a legjobban, hányszor hazudtak kisebb-nagyobb dolgokat.

Az első tanulság az, hogy sokan őszintébbnek gondoljuk magunkat annál, mint amilyenek valóban vagyunk. A legritkábban azoknak hazudtak a naplővezetők, akik a legközelebb álltak hozzájuk, a leggyakrabban pedig azoknak, akiknek az arcát nem látták, nem kellett a szemükbe nézniük, vagyis telefonbeszélgetések során. Leginkább akkor írták át a valóságot, ha a saját érzéseik elleplezéséről volt szó. Érdekes módon, a szimpatikusnak érzett emberekkel való beszélgetések során többször érezték, hogy szépiteni kell a mondandójukat, mint egyébként. Ilyenkor gyakrabban mutattak egyetértést, miközben belül mást gondoltak.

A hazugságok kisebbik része mások, általában a beszélgetőtárs kiemelését, védelmét szolgálja, nem mondunk neki meg mindent, mert nem akarunk fájdalmat, kellemetlenséget, szégyent okozni. Kétszer olyan gyakran hazudunk azért, hogy mi jól járjunk, hogy barátságosabbnak, sikereesebbnek, jobbnak, szebbnek tűnjünk. Indíték lehet a hazugságra, ha valamilyen konfliktust akarunk elkerülni, illetve nem akarjuk kiváltani mások ellenérzését.

Sokszor hazudnak azok is, akik nagyon figyelnek saját magukra, igen fontosnak tartják saját személyiségüket, de ugyanakkor mások véleményére is sokat adnak. Azt akarják, hogy szeressék őket, és elismertek legyenek. Annak érdekében, hogy mindenáron jó színben tűnjenek fel, nemritkán a hazugságot használják. Azok a nők és férfiak, akiknek számos barátjuk, barátnőjük, jó társaságuk van, a jelek szerint, kevésbé érzik szükségét a valóság eltorzításának.

A Szentírás a legkomolyabban inti az embert, hogy tartózkodjon a hazugságtól. Az Újszövetség úgy fogja fel a hazugságot, mint ami illetlen és méltatlan a keresztyén emberhez. Jézus ezt mondja: „legyen a beszédek: igen igen, nem nem, ami pedig ezeken felül vagyon, a gonosztól vagyon” (Mt 5,37). Jakab apostol pedig így tanít: „legyen a ti igenetek igen, és a nem nem, hogy kárhóztatás alá ne esetek”. (Jak 5,12)

Bányai László

63 éves vagyok

Kivéve egy főiskolai szemesztert, amikor nagyon kevés munkalehetőség volt, valamint egy hathónapos szakaszt, amikor két munka között ugyan állás nélkül voltam, de nap mint nap munkát kerestem, 18 éves korom óta keményen dolgoztam.

Néhány egészségügyi gondom ellenére, még mindig heti 50 órát dolgozom, és nem voltam betegállományban már hét vagy nyolc éve. Jó fizetésem van, de a munkámat és a jövedelmemet nem ajándékba kaptam, keményen dolgoztam, hogy oda juthassak, ahová mára elértem. Adott a gazdasági helyzet, nem látható a nyugdíjba vonulás lehetősége, én pedig fáradt vagyok. Nagyon fáradt.

Belefáradtam, hogy állandóan azt mondják: „meg kell osztanom javaimat” az olyan emberekkel, akiknek nem az anyémhez hasonló a munkamoráljuk. Belefáradtam, hogy állandóan azt mondják, hogy az állam el fogja venni – ha kell erőszakkal –, azt a pénzt, amit megkerestem, és olyan embereknek fogja adni, akik lusták azt megkeresni.

Belefáradtam, hogy állandóan azt mondják, az iszlám a „Béke vallása”, miközben naponta olvashatok tucatnyi történetet arról, hogy muzulmán férfiak családjuk „becsületéért” megölik nővéreiket, húgaikat, feleségeiket, lányaikat; hogy a muzulmánok lázadoznak az anyhe kihágások miatt is; hogy a muzulmánok keresztényeket és zsidókat ölnek, mert azok nem „igazhitűek”; hogy a muzulmánok iskolákat gyűjtanak fel, mert lányok is tanulnak ott; hogy a muzulmánok tizenéveseket, akik nemi erőszak áldozatai, halálra köveznek „házasságtörésért”; hogy a muzulmánok a lányuk nemi

szervét megcsonkítják. Mindezt pedig teszik Allah nevében, mert a Korán és a Sharia törvény ezt diktálja nekik...

Belefáradtam, hogy állandóan azt mondják, csökkentenem kell az életszínvonalamat a globális felmelegedés – aminek vitatása mindenkinek tiltott – elleni harc jegyében.

Belefáradtam, hogy állandóan azt mondják, a kábítószerfüggők betegek, akiket támogatnom és segítenem kell, és fizetnem kell az általuk okozott károkért. Tán csak nem egy óriási baktérium rohant elő egy sötét sikátorból, megragadta őket és fehér port tömődött az orrukba, miközben ők megpróbálták megfékezni?

Belefáradtam, hogy állandóan azt hallom: gazdag sportolók – szórakoztatóiparban dolgozók, politikusok – pártállásuktól függetlenül – mindannyian ártatlan hibákról, ostoba hibákról, fiatalkori hibákról beszélnek, miközben mindannyian tudjuk, azt tartják egyetlen hibájuknak, hogy lebuktak. Elegem van az olyan emberekből, legyenek gazdagok vagy szegények, akik úgy vélik, ők mindent megtehetnek.

Elegem van azokból, akik nem vállalják a felelősséget életükért és tetteikért. Elegem van abból, hogy problémáikért a kormányt, a diszkriminációt vagy a „nagy-valamit” hibáztatják.

Igen, nagyon fáradt vagyok. Viszont egyben örülök is, hogy 63 éves vagyok. Mert, bizonyára, nem kell majd látnom azt a világot, amilyen né ezek az emberek teszik. Én csak az unokáimat sajnálom.

Robert A. Hall

(A szerző tengerészgyalogos, vietnámi veterán, aki politikusként öt cikluson át szolgált Massachusetts állam szenátusában.)

A teljes angol nyelvű szöveg a világhálón a tartanmarine.blogspot.ro/2009/02/robert.html címen olvasható.)

Erdély: itthon vagyunk

Az egyik Erdélyről szóló könyvben olvasom, hogy bizonyos magyar nemesek leszármazottai, akiknek csupán szülei vagy nagyszülei éltek ezen a vidéken, mennyire beleszerettek a hazai tájakba, emberekbe. Eljöttek megnézni az egykori birtokot, amely többnyire leromlott állapotban virított, ám a falu vagy település lakosainak ragaszkodása, a helység szépsége miatt mégis úgy határoztak, visszaigénylik a kastélyt, felújítják az ingatlant és akár vissza is költöznek.

Eszembe jut a kolozsvári református teológia egykori angoltanára, aki a kilencvenes évek közepén érkezett fél évre az intézménybe. Húsz év elteltével ma is Kolozsváron lakik. A kanadai presbiteriánus egyház által missziói célokkal Romániába küldött Brian Johnston nyugdíjba vonulása után nemrég azt nyilatkozta, ő már nem telepedik vissza Észak-Amerikába. – Nincs miért visszamenem, túl idegen számomra Kanada, én Kolozsváron érzem magam jobban – mondta állítólag. Nem csoda, hiszen Brian nemcsak angoltanár volt, hanem kórusvezető is. Nemcsak kórusvezető, hanem zenei estek szervezője, ahol a magyar és román opera jeles művészei léptek fel. Néha bázongorista, no meg fényképész is, akinek fotóiból Budapesten is tárlatot nyitottak. Megtanult magyarul és valamennyire románul is, sok barátra és ismerősre tett szert. És ha kicsit morcosnak is tűnik, szóba elegyedve vele egy végtelenül barátságos személyt ismerhetünk meg.

Nos ez az, amiért sokan szeretnek Erdélybe járni. Akár külföldiek is. Egy varázs, amelyet nehezen lehet elmagyarázni. Tudom, sokan menekülnek az országból, mert korrupció van, nehéz a megélhetés, kevés a munkahely. Valószínűleg külföldön sokkal gazdagabbak lesznek (bár ez sem mindig igaz), és látástól vakulásig végzett munkájuk gyümölcseként esetleg kiváló anyagi körülményeket biztosíthatnak maguknak vagy családjuknak.

Csakhogy sokukban valami megtörik. A hazai ízek, tájak, emberi kapcsolatok iránt érzett honvágy számos kivándorolt ember életében jelent – akár be nem vallott – örök törést. Ezért is jönnek vissza sokszor, mert érzik azt a megmagyarázhatatlan érzést, egyszerűséget és családias közvetlenséget, azt a transzszilván jelleget, amely csak ránk, erdélyiekre jellemző.

Ezért érdemes maradni: mert itt mindig itthon vagyunk.

Somogyi Botond

A hited megsegít

(Folytatás az 1. oldalról)

lakinek mindig meg kell felelni, ahogyan ez a címadó dalban is elhangzik. Ez érvényes a hétköznapi küzdelmekre is, meg arra a kemény útra, amelyen az együttessel végigmentem. Ezt én *Nóka útnak* szoktam nevezni, ami annyira keskeny és göröngyös, hogy néha nem könnyű rajta maradni.

– A címadó dal klipjében Charlie Chaplin filmjeiből vágatok be jeleneteket, ami néha jól passzol a zenéhez. Ezt hogy sikerült összehozni?

– Többen megkérdezték már, hogy a film alapján írtam-e a zenét, de nem egészen így történt. Először elkészült a dal, majd miközben azon gondolkodtam, milyen klip illene a szöveghez, eszembe jutott Chaplin filmje, amelyben bokszol. Aztán amikor összeváltuk a szövegvideót, akkor annyira összeillett a kép és a hanganyag, mint a kézre a kesztyű.

– Az egyik dal sora így hangzik: „átkozott hétköznapi unalmától kiakadok”. Mivel foglalkozol, amikor nem a rock tölti ki a hétköznapjaidat?

– A Sapientia egyetemen dolgozom, mint fotó- és videotechnikus, az oktatásban is részt veszek. Aztán természetesen a családommal is foglalkoznom kell, néha nagyon kevés időt tudok együtt tölteni velük. Gyakran érek haza későn, és legtöbbször csak hétvégeken jut időm rájuk. Azt mindenki megtapasztalta már, hogy az évek az idő előrehaladtával egyre gyorsabban száguldanak tovább, így vagyok ezzel én is.

Erőt ad a hitem, a családom és a zenélés

– Ez azt jelenti, hogy nem fér meg könnyen egymás mellett a hétköznapi és a zenés élet?

– Valóban nehezen tudom néha összeegyeztetni a kettőt. Mondogatom is a feleségemnek és a barátaimnak is: néha kemény ez a kettősség az életben. Amikor koncertre készülök, vagy ha otthon előveszem a gitárt és eszembe jut egy dallam, vagy valamilyen új ötlet motoszkál az agyamban, akkor teljesen más emberré válok, tőlem akár a leves is kifuthat. Emellett azonban a civil életben is helyt kell állni, és ez tényleg nehezen jön össze, főleg, hogy nem vagyunk profi zenekar. Ahhoz, hogy csak a zenélésből tudjunk megélni, nagyon el kellene adnunk magunkat, és még akkor sem biztos, hogy megérné. Az erdélyi magyarság létszáma egyre csökken, azon belül pedig egyre kisebb a rockzenét kedvelők tábora.

– Visszatérhet így egyáltalán a rock? Az egyik számotoknak az a címe, hogy Visszatér a rock.

– Tizenéves korukig nagyon szeretik a gyerekek a rockzenét. Látom őket a koncerteken, és a barátaim is mesélik, hogy a gyerekek kívülről fűjják a dalainkat. Aztán kamaszkorban megváltozik az ízlésük, kialakul egyfajta versengés is, hogy ki milyen zenét szeret, és már nem kedvelik annyira ezt a műfajt. Talán azért szeretik jobban a gyerekek a rockot, mert ez őszinte műfaj. Egy lázadó, őszinte megnyilvánulásból született, és másképp nem is lehet ezt művelni. Én azért bízom benne, hogy még visszatérhet, ezért is írtam ezt a dalt.

– A Kiköltöztettek a szívből című dal egy kicsit úgy hangzik, mintha féltened a fiatalokat a kirakatkapcsolatoktól. Milyen gondolatok születtek ezt a zeneszámot?

– Amikor elkészültünk az albummal, felmerült az ötlet, hogy kellene egy szerelmes dalt is írni. Aztán arra gondoltunk, hogy már több szerelmes dalunk született, amit a közönség kedvel, ezért inkább csavartunk egyet a dolgon, és a párkapcsolatoknak a másik oldalát mutatuk meg. E dal azokról a kapcsolatokról vagy helyzetekről szól, amikor nehezebben bírjuk elviselni a másikat, vagy kiábrándultunk belőle. Az ilyen jellegű számokat egyébként nehéz

– Az egyik dalban is megemlíted, hogy bízál az erődben, és a hited megsegít. Mi az, ami-ben te hiszel?

– Hiszek Istenben. Elsősorban erre gondoltam, amikor a szöveget írtam. Persze, mint dalszöveget, lehet tágabb értelemben is venni ezt a sort. Fontos például hinni abban, amit teszünk. Enélkül nehéz bármit is véghezvinni, de én itt elsősorban az Istenbe vetett hitre gondoltam. Emlékszem, az első fellépésünkkor imádkoztunk, mielőtt színpadra léptünk volna. Rendkívül nagy feszültséget éreztünk, és akkor egyszer csak megfogtuk egymás kezét és elrebegettünk egy fohászt. Azt gondoltam magamban, hogy ha Isten is úgy akarja, akkor igazi együttessé válhatunk, és ez így is lett.

Tartsunk ki elveink mellett

– Már huszonhárom éve zenéltek Kolozsváron, töretlen sikerrel. Az egyik számban azt valod, nem kell, hogy válts irányt. Ennek köszönhető a népszerűsége is az együttesnek, hogy két évtized alatt nem változtattatok a stílusotokon?

– Itt elsősorban a politikára gondoltam. Konkrétan arra, hogy ne arrafelé forduljunk, amerre a szél fúj, hanem tartsunk ki elveink mellett. Persze, ezt is lehet mélyebben értelmezni, mert fontos a hétköznapi életben, hogy kitartsunk amellett, amiben hiszünk.

– A kárpáti medve című dalban elhangzik az, hogy éjfélről vámpírrá változik a kárpáti medve. Joggal merül fel a kérdés, mire gondolhatott a szerző?

– A dal ötlete egy székelyföldi koncertünk után született. Hazafelé tartottunk egy kis pihenőt, és ahogy a közeli erdőre néztünk, akkor jutott eszünkbe, hogy itt lakik a medve, akiről annyi jó történetet hallottunk. Miklós Gyuri mondta, aki akkor még az együttesben játszott, hogy a medvéről is kellene írni végre egy dalt. Ez egy transzszilvanista nóta, ezért hangzik el benne az, hogy ez a medvék otthona, és éjfélről vámpírrá változik a kárpáti medve.

– A zenétekkel kapcsolatban külföldről milyen visszajelzések érkeztek?

– Mi izzig-vérig erdélyi zenekar vagyunk, és ez kiérződik a zenénkben is, de azért néha kapunk más országból is visszajelzéseket. Egy alkalommal Ausztráliából írt egy férfi a közösségi oldalunkra, hogy nagyon szereti a *Kolozsvári vándor* című dalunkat, mert bár ő Budapestről vándorolt ki '56-ban, mégis ugyanazokat a húrokat pendíti meg számára az ének.

– A zenekar többi tagja a civil életben mivel foglalkozik?

– Laci, a basszusgitárosunk informatikus, Éva pedig óvónő. Egyedül Gábor, a dobosunk foglalkozik professzionálisan a zenével, ő több együttesben is játszik. Most úgy érzem, sikerült ügyes kis zenekart összehozni, és nagy lelkesedéssel készülünk a lemezbemutatóra, valamint a Kolozsvári Magyar Napokra, ahol szintén fellépünk majd.

megírni, és nincs is sok belőle. Ennek ellenére úgy érzem, jól sikerült. Maga a szöveg, hogy „kiköltöztettek a szívből”, egyenesen kikövetelte a dallamot.

– Mi az, ami neked erőt ad a hétköznapi szorítóban?

– Erőt ad a hitem, a családom, és persze a zenélés is. Amikor fárasztóvá válik a hétköznapi munka, mindig erőt ad, ha eszembe jut egy olyan dolog, amire nagyon vágyom. Egy kellemes hétvége, amit a családdal tölthetek el például, vagy a zenekari próbák. Mindenkinek az életében vannak ilyen mankók, amik segítenek megtámaszkodni a hétköznapi életben is.

Isten előtti számadás

Generális vizitáció Medgyesen

Egyházkerületünk generális vizitációja a közelmúltban a Brassói Egyházmegyéhez tartozó Medgyest látogatta meg. A bizottságot az egyházközség és az egyházmegye elnöksége fogadta, majd Székely Zoltán lelkipásztor tartott áhítatot. Ezt követően a bizottság a gyülekezeti házban az idősekkel ismerkedett meg, akik folyamatosan bekapcsolódnak a gyülekezeti munkába. Az idősek körét mindig istentisztelettel kezdik, ezenkívül előadásokat is tartanak. Emellett működik a gyülekezetben a Lídia Kör, ez az alkotóműhely is a gyülekezeti munkát segíti elő, az ő munkájuk bevételéből szerveznek meg különböző alkalmakat.

A városmenedzserrel, valamint a polgármesterrel tartott beszélgetés során kiderült: Medgyes lakosságának tíz százaléka magyar, ennek körülbelül fele református, a másik fele unitárius és katolikus. A városnak összesen 46 ezer lakosa van, a rendszerváltás után azonban sokan elköltöztek. A településen jelenleg 2,5 százalék körüli a munkanélküliség. Teodor Neamțu polgármester beszámolt a bizottságnak az elért eredményekről, ugyanakkor a nehézségeket is elmondta: a város ritkán kap másoktól segítséget, mivel nem megyeközpont, ezért gyakran mellőzik.

Városi pótnagymamák?

A gyülekezeti házban az egyházi előljárók a nőszövetség és a Lídia Kör tagjaival beszélgettek. Kató Béla püspök a beszélgetés során főleg arra volt kíváncsi, mit tesznek a gyülekezet tagjai azért, hogy a gyerekeket bevonják a gyülekezeti életbe. A püspök elmondta, tudja, hogy sokaknak elmentek a rokonai a városból, de más gyerekekért is lehet felelősséget vállalni, a nyugdíjasoknak olyan életpaszatalata és tudása van, amelyet nem szabad veszni hagyni. Kató Béla a pótnagymamaprogramot is megemlítette, amely a városok számára kitalált program. Ennek célja a fiatal házaspárok segítése, tehermentesítése. Kántor Csaba főjegyző arról beszélt, hogy a gyülekezetben példás a diakóniai munka, mind a Lídia Kör, mind a nőszövetség tevékenysége erről tanúskodik. A nőszövetség tagjai ugyanis

felkeresik az időseket, a betegeket, gondot viselnek egymásra, emellett az egyházi ünnepeken is besegítenek, akár a programok lebonyolításában vagy csomagok előkészítésében.

Székely Zoltán lelkipásztor felesége, aki egyben a gyülekezet diakónusa is, elmondta, hogy minden szombaton megtartják a fiatal édesanyák körét, illetve minden hónap utolsó vasárnapján vasárnapi iskolát is tartanak. A püspök szerint a gyülekezeti csoportokat nem szabad klubszerűen működtetni, hiszen attól lesz gyülekezetté egy csoport, ha az emberek találkoznak, erre a legjobb alkalom a vasárnapi istentisztelet. Az egyházkerületi előljáró szerint fontos a gyerekek

bevonása a gyülekezeti életbe, az pedig csak úgy lehetséges, ha a szülők velük együtt járnak a templomba.

Családlátogatás önkéntesekkel is

Az esti istentisztelet előtti presbiteri ülésen Szegedi László generális direktor arról beszélt, hogy meg kell találni az ifjúság aktivizálásának a módját, ugyanakkor kiemelte a családlátogatást, amely jó példaként szolgálhat másoknak is, hiszen a lelkipásztor nemcsak a presbiterekkel, hanem más önkéntesekkel is jár ezen alkalmakra.

Az együttlét alkalmával szóba került, mit lehetne kezdeni azzal a félkész épülettel, amely a gyülekezet öröksége. A püspök szerint Medgyes gyűjtőközpont lehet, éppen ezért idősek otthonát lehetne az épületben kialakítani, ennek tervezésében az egyházkerület segítségét is felajánlotta. Egyre több ugyanis az idős ember, akire nincs gondot viselnie. Kató Béla szerint az utolsó püspöki vizitáció

(1992) óta, felére csökkent a gyülekezet létszáma, éppen ezért nem mindegy, kire hagyjuk az örökséget. Elkötelezett fiatalokat kell nevelni a gyülekezetben, akik a jövőben a gyülekezeti élet szervezői lehetnek. A körülmények adottak, de tervezni kell, hiszen a mi felelősségünk, hogy 20-25 év múlva lesz-e még ember, aki kaput nyisson az idelátogatónak. A püspök szerint hiba volt a presbitérium létszámának csökkentése: egy ekkora gyülekezetben kétszer ekkora testületre lenne szükség, hiszen a hívek szét vannak szórva a város területén. Kató Béla szerint a lelkészházaspárnak sokkal több önkéntesre lesz szüksége, idénre ugyanis az egyházkerület oda jutott, hogy nincs elég lelkipásztor. Kevés a teológus is, emiatt kevesebb gyakoromok kerül a gyülekezetekbe, és megtörténhet, hogy a következő években már nem fog Medgyesre gyakoromok lelkipásztor kerülni. Éppen ezért azt javasolta a gyülekezetnek, töltsék be a második lelkipásztori állást. A püspök arról is beszélt, hogy Medgyes a régió központjává is válhat a jövőben, szász mintára innen láthatják majd el a lelkipásztorok a környékbeli szórványtelepüléseket.

A jövőre hitel kell tekinteni

A záró istentiszteletet követően Kató Béla püspök arról beszélt, hogy bár a gyülekezet az utolsó püspöki vizitáció óta felére csökkent, a jövőt tudni az Isten dolga, ezért a jövőre hitel kell tekinteni. A medgyesi gyülekezetnek küldetése van, központtá kell válnia, ehhez pedig olyan gyülekezeti munkatársakra van szükség, akik tudják, hogyan kell embertársaikért és az örökségért felelősséget vállalni.

Szegedi László egyházkerületi missziói előadó kiemelte az önkéntesek és a diakónusok tevékenységét, akik a gyülekezetnek több mint felét meglátogatták. Arra biztatta a gyülekezetet, keressék meg azokat az eszközöket, amelyekkel a fiatalokat, a gyerekeket is be lehet vonni a gyülekezeti életbe.

Székely Zoltán lelkipásztor köszöntőbeszédében hangsúlyozta: a vizitáció arra is emlékeztet, hogy lesz majd Isten előtt is számadás, és jó, hogy még van idő dolgozni. Az istentiszteleten az ünnepi műsor alkalmával szolgált a gyülekezet kórusa, valamint a gyerekek biztonyságtételt is meghallgatták.

Kiss Gábor

Fotók: Kiss Gábor

Aki száz évre tervez, az imádkozik, és Istent ültet a szívekbe

Az utóbbi időszakban a tehetetlenség ellen-szerei között néhány nemzetközileg is nyilvános alkalmon manifesztumok születtek, döntések, ajánlások keletkeztek a világkereszténység, főként az európai kereszténység erősítésére. Ez ma a cél, a keresztények, teológusok, a Krisztus ügyének elkötelezettek szívügye, hogy az európai kereszténység megerősödjék identitásában. És akkor, csak akkor másként viszonyul majd minden olyan jelenséghez, legyen az vallási köntösben jelentkező militáns világhódító törekvés vagy lappangó szellemi aláaknázás, aminek végcélja ténylegesen Európa elrablása önmagától. S elvitele valahová Keletre nem kultúraterjesztési, értékátviteli céllal, hanem „megerősökölése”, tönkretétele, megsemmisítése érdekében. Amint Sansal, az algériai francia író nyilatkozta nemrég: az Iszlám Állam nem tudja katonailag legyőzni Európát, de a félelemkeltéssel megbéníthatja és összeroppanthatja. Hogy a legelképesztőbb spengleri és nietzschei látomások Nyugat alkonyáról tényleg valóra váljanak. Ez ellen szóltak a bergeri s egyéb euroatlanti, legutóbb elterjedt, a szekularizációt cáfoló, a világvallások neoreneszanszáról írt látomások. De az élő keresztény hit erejének új reformációs feléledése céljából is imádkoztak, szóltak, ébresztenek egy ideje sok rendezvényen, kontinensünk nyugati csücskétől egészen Libanon cédrusaiig, meg a Nílus partjáig. Legfőképpen a szenvedő Közel-Kelet kereszténységének vezetői és hívői.

Rádió noked

A bagdadi missziós angol lelkész így fogalmazott: „Imádkozni kell Nyugaton a keleti keresztényekért, nem szabad hallgatni szenvedésükről, imát és nyilvánosságot kérünk!” *Imát, nyilvánosságot kell adni szenvedésüknek is, s erről is szólni kellene Nyugat és hazánk nyilvánosságát előtt. Sokkal nagyobb mértékben, mint*

eddig. Ezt valósította meg érdemben 2015-ben a bejrúti és tiranai keresztény-muszlim világkonferencia is a világvallások békés együttélése esélyeinek a mérlegelésével, imafelhívással, helyzetértékeléssel, stratégiák felvázolásával.

És mint annyiszor, Varsó ismét előttünk jár. A *Radio Dla Ciebie – Rádió Noked* adó létrehozásával és 24 órás műsorszolgáltatásával *val-*

lasközi rádiót hoztak létre lengyel barátaink, a média eszközével megvalósítható vallásismereti, hitismereti, vallásérkölcsi nevelés céljából. Az adásban vannak vitafórumok, különféle vallások képviselői beszélgetnek egy-egy adott témáról, pl. a gyermekvállalásról, az élet tiszteletéről, a család szerepéről, a vallási szokások közötti különbségekről, ezek sajátos értelméről, az ábrahám vallások, a zsidóság, a kereszténység, és az iszlám közös pontjairól. De az eltérések, a másik vallás, felekezet számára szokatlan sajátosságok megértésének, megértetésének lehetőségeiről is szólnak, meg hiterősítő igemagyarázatok, bibliaismereti kurzusok, a kereszténység, a Biblia kulturális és gazdasági befolyását taglaló sorozatok is elhangzanak. Közvéleményt formáló fórum a rádió, hatalmas lehetőség arra, hogy értékelje a sok-sok hallgató: nem a csípőből formált ellenkezés, gúny, hogy ne mondjam nem a francia Charlie Hebdó-i sértően brutális szatírái, emberek vallási érzéseiben gázoló obszcenitása

a jövő, hanem a szívós, következetes, színvonalas, igényes nevelés, a viselkedés és a beszéd tisztességéé.

Többdimenziós cselekvési stratégia

A migráció által felkavart helyzetben Isten tükröt tart az európai kereszténység elé. Igen fontos, hogy ebben azt lássuk meg, amit Ő mutatni akar! És hogy a hazai egyházakban is közügy, beszédtema, folyamatos reflexió tárgya legyen és maradjon a migráció kérdésének bibliai szemlélete, főként az exodus tanításának a többletével. S ha már az üldözöttek között első rendben a szír és keleti keresztények, arameusok, káldeusok, asszírok vannak drámaian érintve, illene jobban megismernünk és tisztelettel említenünk őket már csak azért a hatalmas keresztény szellemi ima-, és lelki kincsesládáért, amit eleik hoztak létre, s aminek gyakorló örökösei ők. Bertalan és Taddeus apostolok és mások missziói munkája nyomán már az első század végén viruló keresztény közösségek megszabták Urunkat Damaszkuszban és Bagdadban, Edesszában és másutt, jóval 550 évvel az iszlám

megszületése előtt! S amikor magyar őseink még valahol a messzi Keleten nyereg alatt puhították a húst meg a történelmet, és sámándobok ütemére pattantak nyeregbe, a Moszul és környéki népek Jézus anyanyelvén, arameusul mondták már a drága igét, s 900 évvel előttünk váltak Jézus tanítványává. Sőt mire eleink elértek a Kárpát-medencébe, ők már Tibetbe és Kínába mentek misszióba. Nem hódítani, gyarmatosítani, hanem bizonyosságot tenni, fényt árasztani Keletnek. Ezért mindennél fontosabb Európa visszahódítása ennek a szelíd Krisztusnak, aminek módja, eszköze a kontinens népeinek újraevangelizálása. Erős egyházak, erős hitű keresztények kellene, akiknek vasárnap nem vásárnap, hanem az Úr napjának megünneplése, s a lelki ritmus és erőgyűjtés alkalma! Ki merné a muszlimok között péntek szentségét, a zsidók között a sabbat sérthetlenségét megkérdőjelezni? Egyéni és közösségi bibliatanulmányozás kell minden eszközzel, módszerrel és kommunikációs technikával az iskolai hitoktatásban mindenekelőtt. De olyan fórumok is kellene, ahol más vallásúakkal is megismerkednek a felnövő fiatalok, s nyugodtan megkérdézik, miért noked a pájész, a keppeli vagy a burka, s miért nem szabad muszlimnak keresztényen nővel keznet fognia? És fel kellene tenni sokkal komolyabban napjaink történetológiai kérdését: mit akar Isten a migrációval? Mert ilyen olvasata is kell legyen ennek a népvándorlásnak! Mit jelent például napjainkban az Ige: újuljatok meg elméteknek lelke szerint (Efézus 4,23), különös tekintettel a reformáció 500. évfordulójára. Lesz-e mentális forradalom, mentális reformáció, vagy csak ünneplés és nem sok hasznot hozó múltba nézés? És mit jelent felvenni ma a lelki fegyvereket (Efézus 6,10–21), hogy készek legyünk a számadásra a bennünk lévő reménységről és a lelki-szellemi küzdelemre?!

A közel-keleti válságról tartott nemzetközi konferenciáknak eddig nem volt sok eredménye

Békefy Lajos

ÖRÖMMONDÓ

GYERMEKROVAT

Összeállította:
Könczei Katinka

A teremtés

Kedves Gyermek!

Elgondolkodtatok már valaha azon, milyen csoda, hogy vagyunk? Mennyi megmagyarázhatatlan dolog vesz körül bennünket a világban? Gyönyörködtek már a naplementében, a szivárványban, a vizesésben, a virágos rétben?

Kezdetben teremtette Isten a mennyet és a földet... Isten hat nap alatt teremtett meg mindent. A hetedik napon pedig megpihent, megáldotta és megszentelte azt a napot.

A Szentírásban több helyen is olvashatunk a világ teremtéséről. A legbővebb és legrészletesebb leírást a Szentírás első lapjain találjuk, az **1Móz 1,1–2,4**-ben.

Az **első napon** Isten megteremtette a **világosságot**, és ezzel elválasztotta azt a sötétségtől.

A **második napon** megalkotta a **boltozatot** (az **ég**), és ezzel elválasztotta a boltozat alatt levő vizeket a boltozat felett levő vizektől. A **harmadik napon** elválasztotta a **szárazföldet a tengertől**, és megteremtette a **szárazföldi növényeket**. A **negyedik napon** megteremtette az **égitesteket**: a napot, a holdat és a csillagokat, hogy jelezzék az ünnepeket, a napokat és az esztendőket, és legyenek világító testekként az égbolton, hogy világítsanak a Földre. Az **ötödik napon** a **vizeket népesítette be élőlényekkel**, és megteremtette a **madarakat**. A **hatodik napon** alkotta meg a **szárazföldi állatokat**, és ezen a napon került sor az **ember** teremtésére is.

Isten legfontosabb teremtménye az ember. Isten az embert a maga képmására, férfivá és nővé teremtette. Csak minket, embereket teremtett a maga képére és hasonlatosságára. Ez azt jelenti, hogy Isten csak az emberrel van párbeszédés viszonyban, csak őt szólítja meg,

csak neki ad feladatot, és őt bízza meg a többi teremtmény gondozásával!

A teremtéstörténet tanításának lényege:

* Minden dolog és minden élet Isten ajándéka. – Mi is Isten teremtményei vagyunk!

* Isten teremtése jó, mert a Teremtő is jó! – „És látta Isten, hogy minden, amit alkotott, igen jó.” (1Móz 1,31)

* Isten férfivá és nővé teremtette az embert. – A férfi és nő egyenlő értékű Isten szemében!

* Minden embert tisztelnünk kell! – Isten minden embert a maga képére és hasonlatosságára teremtett.

* Isten felelőssé tett minket a világeért! – Nemcsak őriznünk kell azt, hanem képességünk szerint szeretnünk és segítenünk is kell a benne élőket.

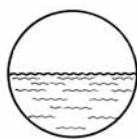
Melyik nap mit teremtett Isten, és melyik nap pihent meg?

Írjátok be a táblázatba a megfelelő betűket!

1. nap

2. nap

3. nap

4. nap

5. nap

6. nap

7. nap

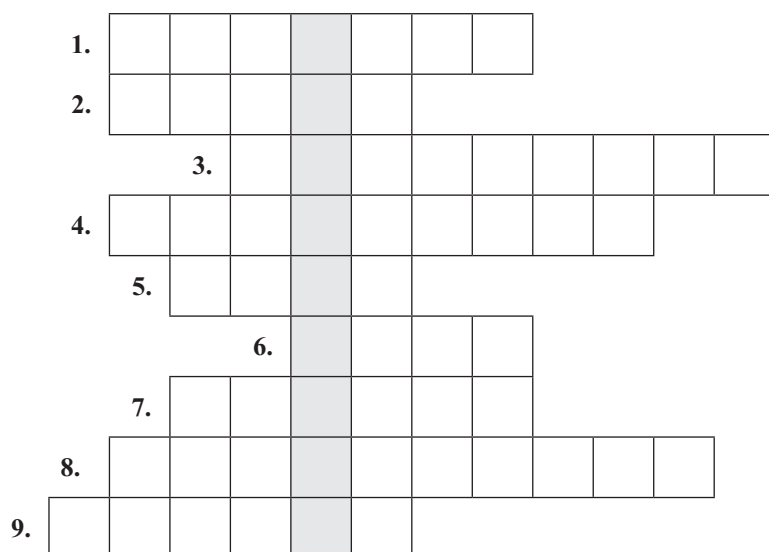
A. szárazföldi állatok + ember
B. megpihent
C. boltozat (ég)

D. szárazföld – tenger + szárazföldi növények
E. égitestek

F. vízi állatok + madarak
G. világosság – sötétség

1. nap	2. nap	3. nap	4. nap	5. nap	6. nap	7. nap

Keresztrejtvény

1. „Minden általa lett, és _____ semmi sem lett, ami létrejött.” (Jn 1,3)

2. „És látta _____, hogy minden, amit alkotott, igen jó.” (1Móz 1,31a)

3. „Adjatok hálát a menny Istenének, mert örökké tart _____!” (Zsolt 136,26)

4. A Szentírás első szava.

5. A Szentírás utolsó szava.

6. „Adjatok hálát az Úrnak, mert jó, mert örökké _____ szeretete!” (Zsolt 136,1)

7. „Mert a teremtés kezdete óta Isten férfivá és nővé teremtette az _____.” (Mk 10,6)

8. „Megteremtette Isten az embert a maga képmására, Isten képmására _____, férfivá és nővé teremtette őket.” (1Móz 1,27)

9. „Azután megáldotta Isten a hetedik napot, és megszentelte azt, mert azon _____ meg Isten egész teremtő és alkotó munkája után.” (1Móz 2,3)

Média a csaláért

(Folytatás az 1. oldalról)

A magyarországi magazin, a *Képmás* mintegy tíz éve jutalmazza a családbarát cikkeket, amelyek különböző sajtótermékekben jelennek meg. Megadott kritériumok alapján egy szakmai zsűri havonta választja ki a pályamunkákat, amelyek nemcsak az írott, hanem az elektronikus és sugárzott médiában jelennek meg. Az év tizenkét hónapjának jelöltjei közül év végén a zsűri és a Facebookon történő közönségszavazás után nevezik meg a nyertest, akinek következő év januárjában ünnepi keretek között nyújtják át az oklevelet és az 500 ezer forintos pénzjutalmat – mesélte Fodor Krisztina, a Média a Csaláért Alapítvány munkatársa.

Az alapítványt tíz éve hozták létre. „Sokat sírunk, hogy fogyunk, ugyanakkor látjuk, milyen szélsőséges az a médiaközeg, amelyben felnövünk. A sajtóban ugyanis csak a negatív példákat olvashatjuk, látjuk. Azokat a történeteket, amikor egy családon belül bántalmazzák a gyerekeket, nőket stb...” – emlékezett vissza a kezdetekre Szám Kati, a *Képmás* főszerkesztője. „Tartottunk egy konferenciát a népszerűségfogyásról, ekkor született meg az alapítvány ötlete, majd később a díj is. Szem előtt tartottuk Bernard Cohen véleményét, aki szerint a sajtó nem tudja megmondani, mit gondoljunk, de azt elképesztő sikerrel jelöli ki, hogy miről gondolkozzunk”. Példa erre az is, hogy manapság a lányok már nem babáznak, hanem a tévé hatására felugranak az ágyba, maguk elé tartanak valamit mikrofon gyanánt, és énekelni kezdenek, majd ezt követően elvárják a tapsot – mindezt természetesen a különböző tehetségkutató műsorok hatására. Elhangzott az is, hogy Brazíliában például a robbanásszerű népszerűség növekedés megátalására olyan szappanoperát készítettek, amelyben a fogamzásgátlásra helyezték a hangsúlyt – így a dél-amerikai országban a szaporulat néhány éven belül hat százalékról kettőre esett vissza.

Családban egészséges élni

Szám Kati, a *Képmás* főszerkesztője elmondta: a magazinoknak is nagy hatása lehet nemcsak a minőségi papír tapintása, a visszalapozás lehetősége és a színes ábrák, hanem a tartalom révén is. A kimutatások szerint ugyanis a mai digitális világban, a látszólag papírelenes közegben egyre nagyobb kereslet van a minőségi magazinok iránt. A *Képmás* pedig ezt szeretné kihasználni: nem a válásról, a szingli életmódról ír, hanem a család pozitív szerepére

helyezi a hangsúlyt. A családban élők ugyanis egészségesebbek, a családban felnövő gyermekek érzelmgazdagabbak, megtanulják a normális viselkedési formákat, amelyeket később felhasználnak munkahelyükön, a mindennapi életben, így egészséges társadalmi életet élnek. „Nem az a cél, hogy a problémákat elkendőzzük, hanem az, hogy segítsük azokat megoldani – újságírók, szakemberek bevonásával” – hangsúlyozta Szám Kati. A Családbarát Médiaért díj célja tehát annak elősegítése, hogy a médiaolvasó, -néző, illetve -hallgató értéknek lássa a családot. A díj bátorítja az újságírókat, hogy hivatásuk útján erősítsék a hagyományos

családképet. A dálnoki konferencián pedig a magazin vezetői és az alapítvány munkatársai bejelentették: idéntől a díjat kiterjesztik a határon túli területekre is. Előzőleg úgy gondolták, hogy az összes Kárpát-medencei sajtótermék együtt versenyezzen, ám ezt a felvetést később elvetették. A szervezők szerint ugyanis minden régió más és más problémákkal küzd (elvándorlás, szórványosodás, vegyes házasság stb.), így más jellegű írások is születnek. Idéntől ezért a Családbarát Médiaért díjra a határon

túli újságírók külön kategóriában pályázhatnak, minden határon túli régiónak külön díjasa lesz. A díj alapítói ugyanakkor leszögezik: a médiában megjelenő családdal kapcsolatos minőségi és valóság-hű tartalmak inspirálása, figyelemmel követése és népszerűsítése a cél – a határon túl is.

Az idősekről se feledkezzünk meg

„Amikor a családi élet szépségéről beszélünk, nemcsak a házasságot értjük ezalatt, a gyerekek születését vagy éppen a nagycsaládot, hanem az időseket is” – hangzott el a találkón. Az alapítvány munkatársai ezért a dálnoki konferencián bejelentették, Média a nemzedékekért nevű díjat hoznak létre, amely az idősekre összpontosít majd. „Ez az a korosztály, amelyet elfelejtünk a sportban, a művészetben, nagyjából az egész társadalomban, és sokszor csak szavazógépezetként tekintünk rá” – osztotta meg a gondolatait Szám Kati.

Az együttlét alkalmával Kölnei Lívia, a *Képmás* szerkesztője a családot érő kihívásokról beszélt. Elmondta: a genderelmélet szélsőséges képviselői elvetik a nemek kettősségét, megkérdőjelezik a férfiak és nők önazonosságát, így jelennek meg a melegek jogait védő szervezetek, az LMBT-mozgalmak, amelyek szétforgácsolják a társadalmat, hogy könnyebben érvényesítsék jogait.

Az eseményen Molnár-Bánffy Kata, az idén 15 éves *Képmás* lapigazgatója örömmel nyugtázta, hogy az elmúlt években a magazin

által alapított díj és az ehhez szorosan fűződő díjkiosztó rendezvény kinőtte magát. Számos szervezet és cég támogatja a kezdeményezést, többek között Lévai Anikó is segíti munkáját, a miniszterelnök felesége szokta átadni a fődíjat. „Két évvel ezelőtt például a sízésből való hazatérés alkalmával Lévai Anikó és gyerekei a forgalom miatt a januárban megtartott díjkiosztó ünnepségről lemaradtak. SMS-ben jelezte viszont, hogy küld maga helyett valakit. Néhány perc múlva meg is jelent két kormányőr, és kisvártatva kíséretükben Orbán Viktor miniszterelnök, aki viccesen jegyezte meg, hogy ezúttal ő helyettesíti feleségét, férjként van jelen” – zárta hozzászólását Molnár-Bánffy Kata.

A kétnapos együttlét alkalmával a jelenlévők a határon túli magyar sajtóról szóló előadásokat hallgattak meg, majd szakmai kerekasztalt tartottak arról, hogyan lehet szélesebb körben megismertetni a díjat és a Média a Csaláért Alapítvány munkáját.

Úrvacsorai kelyhek készítésével és egyházi tárgyak restaurálásával foglalkozom. Elérhetőségek: 0264-433241; 0765-128601.

Imrei Imre ötvösmester, Kolozsvár

Támogató
a Romániai Magyar Demokrata Szövetség
és a Communitas Alapítvány

ISSN-1223-8848

ÜZENET

Az Erdélyi Református Egyházkerület gyülekezeti lapja

A szerkesztőség címe: 400158 Kolozsvár

Eötvös utca (str. Constanța) 1-3. sz.

Telefon: 0731-019404

Drótposta: uzenet@reformatus.ro

<http://www.reformatus.ro/uzenet.html>

Főszerkesztő: Somogyi Botond

Kéziratot nem őrünk meg

és nem küldünk vissza.

A lapban megjelent cikkek nem feltétlenül a szerkesztőség véleményét tükrözik.

Készült az Erdélyi Református

Egyházkerület

Misztótfalusi Kis Miklós

Sajtóközpontjának nyomdájában

Felelős vezető: Dávid Zoltán